

PRZESTRZEŃ,
NONSZALANCJA
I CZYSTE POWIETRZE
LOS ANGELES – TAK
FOTOGRAFIĘ HERBA
RITTSA OPISUJE STEVEN
MEISEL. W TYM ROKU
MIJA DZIESIĘĆ LAT OD
ŚMIERCI JEDNEGO
Z NAJWIĘKSZYCH
FOTOGRAFÓW
DWUDZIESTEGO WIEKU

TEKST CATHY NHUNG

DJIMON WITH OCTOPUS, 1989
© HERB RITTS FOUNDATION

VERSACE VEILED DRESS, 1990
© HERB RITTS FOUNDATION

„Fotografowie dzisiaj zbyt dużo uwagi skupiają na doborze sprzętu i efektach specjalnych, zapominając o tym, co najważniejsze” – powiedział Ritts w wywiadzie poprzedzającym swoją pierwszą wystawę w Paryżu w 2000 roku.

– Madonnę. Otwarci na nowe doświadczenia, chętnie eksperymentowali z formą, kadrem, scenografią. To ona namówiła go do pierwszych prac z kamerą, dzięki czemu jeszcze w 1989 nakręcili swój pierwszy wspólny teledysk do piosenki *Cherish*. O tym, jak inspirująca okazała się ta przyjaźń, świadczą nagrody MTV Music Video Awards, które Ritts otrzymał w 1991 roku za reżyserię wideoklipów Janet Jackson i Chrisa Isaaka. Pozostał jednak wierny fotografii. Posiadał wyjątkowy dar zbliżania do siebie ludzi i niezwykle wrażliwe oko. Tylko jemu udało się uwiecznić intymny obraz Madonny po porodzie córki oraz Elizabeth Taylor po operacji trepanacji czaszki.

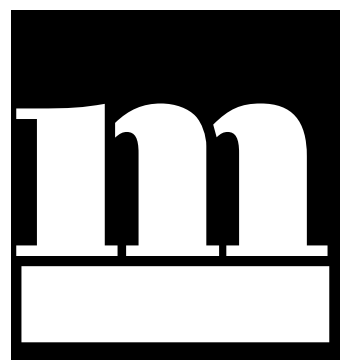
Tak jak Helmut Newton i Bruce Weber, Ritts był zdolnym samoukiem. Warsztat i doświadczenie zdobywał w trakcie pracy i dzięki temu udało mu się wypracować własny styl, któremu ulec musiała także Franca Sozzani. To właśnie wbrew jej zaleceniom sfotografował Matta Collinsa w podartych dzinsach, mimo że obojście przesłała mu drogie płaszcze przeciwdeszczowe.

W jego zdjęciach nie było miejsca na sztuczne pozy, reżyserię lub zmanierowanie. Znany był przede wszystkim z czarno-

-białych ujęć, które pozostawiają na widzu nieodparte wrażenie niedopowiedzenia i melancholii. Sam najbardziej cenił prace, w których charakter postaci staje się punktem wyjścia do rozmowy o dziele. Chwytał moment, w którym modelka zrzuca całe przebranie i pokazuje swoją prawdziwą osobowość. Tak było z Naomi Campbell, której najlepsze zdjęcia wykonał podczas wspólnego odpoczynku po całonocnej sesji na plaży. Seria tych zdjęć ukazała się w włoskiej edycji *Vogue'a*.

Wybór najlepszych prac Rittsa będzie można obejrzeć w tym roku na retrospektywnych wystawach na całym świecie. Najbardziej obszerną przygotowuje Getty Muzeum w jego rodzinnym Los Angeles. Znajdą się na niej zarówno sesje dla magazynów mody, jak i portrety osobowości kina, muzyki i sztuki. Nie zabraknie także kampanii reklamowych dla luksusowych marek: Versace, Armani, Ralph Lauren, Chanel czy Valentino. Wystawa potrwa od 3 kwietnia do 26 sierpnia 2012 roku. W dobie technologii 3D oraz dosłownych przekazów wizualnych czarno-białe obrazy Rittsa oddziaływają bardziej niż kiedykolwiek.

Czerń, biel i odrobina melancholii

Mało kto wie, że Herb Ritts, autor słynnych aktów Cindy Crawford i zdjęć Michelle Pfeiffer w garniturze Armaniego, nie planował kariery związanej z fotografią. Wychowany w Los Angeles, swoje plany wiązał z rodzinnym zakładem stolarskim.

Dopiero uznanie, które zyskał po przypadkowej serii ujęć Richarda Gere'a, zdecydowało, że w wieku 26 lat Ritts porzucił stabilną posadę sprzedawcy i oddał się fotografii.

Zdjęcia przedstawiały młodego Gere'a na opuszczonej stacji benzynowej, gdzie grupa przyjaciół zrobiła postój podczas podróży. Trzy miesiące później, bez wiedzy autora, trafiły one do amerykańskiego *Vogue'a*, a także *Esquire'a* i *Mademoiselle*. Świat kolorowych pism usłyszał o fotografiku amatorze, w którego zdjęciach przebiegała niekwestionowana naturalność i niczym nieskrępowana nonszalancja.

Na początku lat 80. Ritts poznał też swoją największą muzę

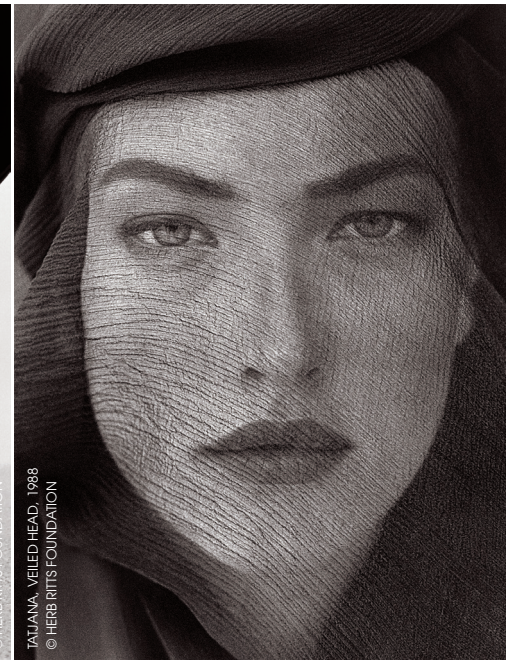
GREG LOUGANIS, 1985
© HERB RITTS FOUNDATION

CINDY CRAWFORD, 1983
© HERB RITTS FOUNDATION

VERSACE DRESS, BACK VIEW, 1990
© HERB RITTS FOUNDATION

TALIANA, VEILED HEAD, 1988
© HERB RITTS FOUNDATION